

## **Priesterwijding van Geert Narinx, AnthonyJude Okafor, Kevin Pluym en Jan Van Achter**

Mechelen, Sint-Romboutskathedraal 10 juli 2022

*“Wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?”* Met die vraag wordt Jezus geconfronteerd in het Evangelie van deze zondag. Het is de vraag naar het essentiële, naar waar het in het leven van een mens uiteindelijk om gaat. Het antwoord op de vraag is vrij kort: God liefhebben met heel je hart en je naaste als je zelf. Opvallend: het is niet Jezus, maar de Schriftgeleerde zelf die verwijst naar het dubbele gebod.

God liefhebben met heel je hart. Dat is het eerste. De mens zoekt naar waarheid, naar schoonheid, naar geluk. Hij zoekt ook, in dit alles, naar God. In de mens leeft een diep verlangen, een hunker naar iets of iemand die alleen ons hart kan vervullen. Ons hart is onrustig, schrijft Augustinus, tot het rust vindt in U. Juist dat verkondigt het Evangelie: dat wij door God gekend en bemind zijn. We zijn Hem alles waard. Zozeer heeft Hij ons liefgehad dat Hij ons zijn Zoon gegeven heeft, *“beeld van de onzichtbare God en eerstgeborene van heel de schepping”*. Sindsdien heeft Hij zijn lot aan het onze verbonden, in een nieuw en eeuwig verbond. Dat is het hart van het Evangelie: weten dat we door God gekend en bemind zijn en dat wij op onze beurt, wij schamele mensen, Hem kunnen kennen en liefhebben, en dat dit ons geluk is en de zin van ons bestaan.

Dat is het allereerste wat ons vandaag als Kerk te doen staat: met alle uitdagingen waar we in deze zo veranderde tijd voor staan, terugkeren naar het essentiële, naar God. Beste Geert en AnthonyJude en Kevin en Jan, daarvoor worden jullie priester gewijd: om mensen te helpen te onderscheiden waar het in het leven op aankomt, om mensen in hun zoektocht naar God te helpen in Hem te geloven, naar Hem te luisteren, tot Hem te bidden en Hem lief te hebben. Wees in die zin goede herders. Zeg niet: dat is in onze samenleving vandaag te hoog gegrepen, te spiritueel, te ver van het leven. We hoorden het in de eerste lezing: het woord is niet ver boven u, niet buiten uw bereik: *“Het is dichtbij, in uw mond en in uw hart. Gij kunt het volbrengen”*.

Maar er is niet alleen het eerste gebod. Er is ook het tweede. Onlosmakelijk verbonden met het eerste. Wie God zoekt, wordt niet wereldvreemd. Je krijgt een nieuw hart en nieuwe ogen en je bemerkt je medemens, niet alleen je verwanten en vrienden, maar ook wie je niet kende, met wie je zogenaamd niets te maken hebt of die het niet verdient. Zoals de Samaritaan de naaste werd van hem die in de handen van rovers was gevallen. Wie God zoekt, krijgt ook een groot hart voor de mensen. Je loopt niet meer in een boog om hen heen. Het is zo een droeve misvatting vandaag: dat we als gelovigen wereldvreemd zouden zijn. Wel integendeel! Wie God ontdekt en het leven met Hem deelt, vindt er een bron van ware humaniteit. Die diepe menselijkheid mag de Kerk nooit uit het oog verliezen. Zij is er om ons te leren God lief te hebben, maar ook om ons te helpen mensen lief te hebben. Daarom mag ze nooit hooghartig zijn, zich niet hoger wanen dan de andere, maar meelevend en meevoelend, niet heersend maar dienend.

*“Niet heersend maar dienend”*. Beste Geert en AnthonyJude, Kevin en Jan, dat is voor jullie toekomstige opdracht zo belangrijk. Priester en herder zijn, het is zo mooi en belangrijk, ook vandaag. Maar de wijding geeft je nooit het recht je boven anderen te verheffen. Vergeet

niet dat je eerst tot diaken werd gewijd. Je zult de gemeenschap voorgaan als ze de eucharistie viert. Maar vergeet niet dat Jezus dezelfde avond voor zijn lijden de voeten van zijn leerlingen gewassen heeft. Het is wat paus Franciscus ons uitdrukkelijk vraagt: geen klerikale, maar in de diepe zin van het woord een synodale kerk te zijn.

Door het doopsel behoor je Christus toe. Door de wijding word je op een bijzondere manier zijn medewerker. Hecht je altijd aan Hem als ranken aan de wijnstok. *“Hij is het hoofd van het lichaam dat de Kerk is. Hij is de oorsprong.”* Zonder Hem kun je niets. Zoek Hem in het gebed, zoek Hem in de eucharistie, zoek Hem in de gemeenschappen die aan jullie zullen toevertrouwd worden, zoek Hem in allen die je ontmoet. Altijd met een groot hart, zoals de barmhartige Samaritaan. Je zult Gods volk leiden en voorgaan. Maar je zult ook altijd te vinden zijn te midden van dat volk. Want je bent allereerst ook zelf leerling van Jezus. Alleen op die voorwaarde kun je ook zijn priester zijn. Maar wees niet bevreesd. Gedenk wat we vandaag lezen in het Boek Deuteronomium: *“Het woord - en dat is Christus - is dicht bij u, in uw mond en in uw hart. Je kunt het dus volbrengen.”*

+Jozef kardinaal De Kesel  
Aartsbisschop van Mechelen-Brussel